

Notat

Folketingets Europaudvalg

RMH
JAIC

Kopi:
Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Folketingets Socialudvalg
Folketinget Politisk-Økonomiske Udvalg

Referat af rådsmøde for beskæftigelse og sociale anliggender den 22. februar 2007

26. februar 2007

Sag nr. 7113-0015

Referat: *Et forholdsvis kort og effektivt møde med to væsentlige punkter på dagsordenen. Nøglebudskaberne til forårstopmødet blev vedtaget: Flere af landene fremhævede behovet for forøget fokus på EU's sociale dimension under henvisning til en erklæring om Det Sociale Europa, som ni lande havde fremsat forud for mødet. Belgien opfordrede i den forbindelse til en styrket koordinering, flere kontrolinstrumenter og fælles minimumsløn. Storbritannien kommenterede som det eneste land, der ikke var medunderskriver erklæringen, initiativet og bakkede op om intentionerne vedrørende et socialt Europa samtidig med at understrege betydningen af fleksibilitet og høj beskæftigelse. Storbritannien nævnte eksplicit, at man ikke på EU-niveau burde udvikle nye sociale minimumstandarder, men at man i stedet burde fokusere på implementering af de eksisterende Lissabon-mål. Debat om de demografiske udfordringer i EU: Enighed om at de demografiske udfordringer inddrages som et led i Lissabon-processen herunder i de nationale fremskridtsrapporter. De fleste lande bakkede formandskabets initiativ til en europæisk alliance for familier op. Traditionelle social- og beskæftigelsespolitiske temaer var dominerende i bordrunden. Betydningen af ligestilling mellem kønnene og særligt kvindernes erhvervsfrekvens blev også fremhævet af de fleste.*

Fra behandlingen af de enkelte punkter kan følgende fremhæves:

Forberedelse af forårstopmødet - vedtagelse af nøglebudskaber mm.: Den tyske arbejds- og socialminister og vicekansler Franz Müntefering indledte som formand for Rådet med at understrege, at Lissabon-processen nu begyndte at vise synlige resultater. Han understregede vigtigheden af balancen mellem økonomisk udvikling, beskæftigelse og social sikring og fremhævede også, at øget fleksibilitet var et vigtigt element i at få flere i arbejde.

Kommissær Spidla glædede sig over den positive udvikling i Europa, men understregede at der var lang vej til at Lissabon-målsætningerne. Han nævnte, at ledigheden var faldet med 3 mio. mennesker under den nuværende Kommissions virke (fra 20 mio. til 17 mio. arbejdsløse). Han opfordrede landene til at efterleve Kommissionens henstillinger, understregede betydningen af ligestilling og påpegede, at beskæftigelse var nøglen til at sikre social integration.

En række lande udtrykte ønske om et forøget fokus på EU's sociale dimension og henviste til en erklæring fra Belgien, Bulgarien, Cypern, Frankrig, Grækenland, Italien, Luxembourg, Spanien og Ungarn om Det Sociale Europa, der var fremsat forud for rådsmødet. Indlæggene opfordrede generelt til at puste nyt liv i debatten om et socialt Europa uden dog at tilsidesætte nationale kompetencer. Belgien markerede sig dog ved et markant indlæg, hvori man argumenterede for at styrke koordineringen i EU på det sociale område, flere kontrolinstrumenter og fælles minimumsløn.

Storbritannien kommenterede som eneste ikke-afsenderland direkte på erklæringen. Man støttede et socialt Europa og bakkede op om de svage grupper og udtrykte tilfredshed med præciseringen om, at landene selv skulle finde nationale løsninger. Som kommentar til balancen i erklæringen understregede man dog behovet for fleksibilitet på arbejdsmarkedet og behovet for at fjerne barrierer for arbejdstageres mobilitet. Det blev understreget, at man ikke så behov for yderligere sociale minimumsstandarder, men at man snarere burde fokusere på implementering af de eksisterende Lissabon-mål.

Malta afgav et indlæg, hvori man, uden direkte at referere til erklæringen, slog fast, at der ikke var én social model i EU, men flere, og at EU netop var bygget på forskellighed. Der var en række fælles værdier i EU, men man understregede, at det ville være uklogt at forsøge at presse én europæisk model ned over alle lande.

Hverken formanden eller Kommissær Spidla kommenterede erklæringen om Det Sociale Europa fra de ni lande.

Flere lande samt kommissær Spidla understregede tillige betydningen af at bekæmpe børnefattigdom og at sikre "lige muligheder for alle børn uanset social baggrund".

Nøglebudskaberne, den fælles beskæftigelsesrapport, fællesrapport om social beskyttelse og social inklusion samt Kommissionens anbefalinger blev vedtaget.

De demografiske udfordringer i Europa og vedtagelse af rådskonklusioner om ældres bidrag til økonomisk og social udvikling: Formandskabet ved familieminister Ursula Van Der Leyen understregede, at der i forhold til den demografiske forandring i Fællesskabet var fire områder, der politisk burde fokuseres på: Bedre rammebetingelser for familierne, bedre samfundsvilkår for alle børn, bedre udnyttelse af de ældre som en del af arbejdsstyrken samt øget fokus i forhold til de offentlige finansielle midler. Formandskabet pointerede, at drøftelsen af den demografiske forandring skulle munde ud i, at Rådet (EPSCO) kunne sende et signal til Det Europæiske Råd om, hvordan man indenfor Fællesskabet fremover skulle håndtere den demografiske udfordring.

Kommissær Spidla bifaldt i høj grad formandskabet prioritering af diskussionen om de demografiske udfordringer, idet han også henviste til Kommissionens initiativer på området herunder meddelelsen fra oktober

2006 og etableringen af en højniveau-gruppe af eksperter, der skal drøfte familiepolitik og demografi.

s. 3/3

Stort set alle medlemsstater understregede under bordrunden – der tog udgangspunkt i formandskabets spørgsmål i det fremlagte diskussionsoplæg – at der på fællesskabsniveau fremover bør fokuseres på den demografiske forandring samt gav konkrete bud på, hvilke samfundselementer i den sammenhæng, der bør forsøges ændret.

Blandt medlemsstaterne var der generelt enighed om, at reaktioner på de demografiske udfordringer skulle ses i sammenhæng med Lissabon-processen, og at Lissabon-strategien og den åbne koordinationsmetode udgjorde en tilstrækkelig ramme for støtte til medlemsstaterne i den forbindelse. Der blev lagt vægt på inddragelse af alle relevante aktører samt bedre udnyttelse af allerede etablerede fora, frem for iværksættelse af nye processer.

Endvidere var der bred opbakning til formandskabets initiativ om etablering af "*Den Europæiske Alliance for Familier*". Udover Danmark udtrykte også Spanien, Holland, Østrig, Polen, Slovakiet, Storbritannien, Frankrig og Tjekkiet støtte til initiativet. Flere af disse lande (Holland og Frankrig) understregede, at en væsentlig betingelse for at få kvinderne til at tage del i arbejdsmarkedet – også mens de er mødre – bl.a. var, at samfundet stillede kvalificerede pasningstilbud til rådighed for familierne, og at arbejdstiden var fleksibel.

Formandskabet takkede for medlemsstaternes konstruktive bidrag i forhold til demografidrøftelsen, idet man fastslog, at man ville vende tilbage til emnet i forbindelse med Det Europæiske Råd, og at Rådet (EPSCO) også ville vende tilbage til demografidrøftelsen ved det kommende rådsmøde i maj.

Forslaget til rådsresolution blev enstemmigt vedtaget af Rådet, idet Kommissionens fremsatte erklæring kom til at indgå i resolutionen. Ingen tog ordet i forbindelse med vedtagelsen.

Arbejdsprogrammer for EMCO og SPC: De to formænd præsenterede deres arbejdsprogrammer i overensstemmelse med, hvad der var opnået enighed om i komitéerne. Det blev taget til efterretning.

Arbejds miljøstrategi 2007-2013: Kommissær Spidla afgav et kort indlæg, hvori han særligt understregede effektiviteten af strategien for 2000-2006, hvor man gennem forebyggelse havde sparet både menneskeliv og ulykker, der førte til handicaps. Den nye strategi arbejdede derfor videre på dette grundlag, samtidig med at der blev taget højde for nye arbejdsformer, ny teknologi og den forøgede stressrisiko på arbejdsmarkedet. Spidla nævnte endvidere, at arbejdsmiljøstrategien skulle ses i lyset af Lissabon-strategiens målsætninger om en forøgelse af arbejdsudbuddet.